

gezichtsbedrog

nooit zou ze het weten
mijn geverniste meisje
in een capuchon van bleeklicht
opent ze edelmoedig naar allen
de halve maan is haar gezicht
besprenkeld met klaterend goudstof
een blad geript van een zomerdag

zien in een stralende eenvoud
onder bladeren van mirte haar
ogen samenvallend met het kind binnenin
kijken geruststellend op mij neer
alleen in die zondig spiedende menigte
verliefd voor één moment
verlaten nog lang erna